

بیست و هشتمین نشست سینما روایت با نمایش مستند «پنج دوربین شکسته» برگزار شد

غرب اجازه‌اکران فیلم ضداسرائیلی را نمی‌دهد

■ **سپیده آماده**

بیست و هشتمین نشست سینما روایت با نمایش مستند «پنج دوربین شکسته» برگزار شد. این مستند که توسط یک فلسطینی به نام عماد برنات ساخته شده است گزارشی تصویری ارائه می‌دهد از وقایع مربوط به یک بازه زمانی پنج ساله در فلسطین اشغالی و در کرانه باختری رود اردن. عماد برنات کشاورزی فلسطینی است که با استفاده از دوربین‌های شخصی‌اش به ضبط یک سری تصاویر از درگیری‌های کرانه باختری پرداخته و سپس این تصاویر را با یک تدوین حرفه‌ای به اثری مستند بدل کرده است. در نشست گپو گفت این مستند علاوه بر رسول شادمانی مجری نشست، عباس کریمی منتقد و شفیع آقامحمدیان سینماگر هم حضور داشتند. این مستند ۱۱۴ قسمتی با موضوع انقلاب و دفاع مقدس ساخته شده‌و در محتوای خود ترویجگر سبک زندگی ایرانی–اسلامی است.

■ **جطور یک فلسطینی می تواند در**

■ **اسرائیل مستند بسازد؟**

آقامحمدیان با بیان اینکه کارهایی که برآمده از دل هستند بر دل هم می‌نشینند، گفت: مستندهایی که تولید آنها زمینه جوششی دارد طبیعی است که خیلی سریع مورد توجه مخاطبان قرار گیرند. صدا و سیما ما بارها و بارها مستندهایی را درباره اوضاع مردمنا فلسطین پخش کرده‌است اما در میان این همه مستند کاری که واقعاً بر آمده از دل مستندساز باشد کم است. در مورد آثاری که دلی ساخته شده‌اند هم‌تراز با تولید، دیده شدن است که اثر دارد. وی ادامه داد: واقعاً چند درصد مسلمانان جهان همین فیلم «پنج دوربین…» را می‌توانند ببینند؟ این یک واقعیت است که در کل جهان فقط این جمهوری اسلامی است که پای این فیلم‌ها ایستاده و باعث دیده شدن آنها می‌شود.

آقامحمدیان سپس به طرح سؤالی درباره این مستند پرداخته و گفت: در کنار دیدن این مستند باید به این سؤال هم پاسخ دهیم که جطور یک فلسطینی می‌تواند درون خاک اسرائیل و در حضور سربازان اسرائیلی مستند بسازد؟ دلیل آشنکار است. صهیونیست‌ها می‌خواهند این طور نداعی کنند که طرفدار دم‌وکراسی هستند و برای همین تولید چنین مستندهایی را تحمل می‌کنند. از آن طرف آنها پدشان نمی‌آید که حین ساخت این مستندا شرایطی فراهم شود برای ضبط تصاویری از خونت فلسطینی‌ها که نمایش آن می‌تواند به نفع اسرائیلی‌ها باشد.

تاریخچه «شمالی‌های عاشورایی» در خانه هنرمندان ایران ورق خورد

«شمالی‌های عاشورایی» و تاریخچه آنها در خانه هنرمندان ایران مورد بررسی قرار گرفت.

به گزارش «جوان» به نقل از روابط عمومی خانه هنرمندان ایران، در چهارمین نشست سالانه هنر های عاشورایی، نشست بررسی شمالی‌های عاشورایی به روایت هادی سیف و سعید یابوند در تالار استاد امیرخانی خانه هنرمندان ایران برگزار شد.

در ابتدای این نشست دکتر هادی سیف به ایراد سخنرانی خود با عنوان «تجلی یکی شدن ایمان و ذوق در آثار نقاش خیالی‌ساز مردم کوچه و بازار، «محمد مدبر» پرداخت و در مقدمه سخنرانی‌اش گفت: در عرصه مذهبی نگاری رده‌های اشکار در تاریخ هنر ایران وجود ندارد، چراکه از یک سو منابع اندک چنین اتفاقی را مشابه آن چیزی دانست که در دوران مکتب شیراز و به واسطه تکثیر نسخه‌های ارزان قیمت کتاب صورت پذیرفت و بررسی عصر صفوی را عنصر آغاز مذهبی نگاری و پرده‌ها را نخستین اسناد مذهبی نگاری و پذیرفته در این جریان پرداخت.

فرهنگ‌ورهنر

سرویس فرهنگی ۴۶۸۴۹۸۸۴

مستندسازی که خودش را وقف ثبت پیاده‌روی اربعین کرد

شبکه‌های تلویزیونی باید «گروه محرم» داشته باشند

■ **الناز خمای زاده**

حالا دیگر چندسالی است که آئین پیاده‌روی میلیونی اربعین سیدالشهدا، تمام بر نامه‌ها و مناسک مرتب با این روز پر مصیبت را تحت الشعاع خود قرار داده و پیاده‌روی اربعین را از حیث تجمع ۲۰ میلیونی زائرین حرم ابا عبدالله، به یکی از مهم‌ترین رخدادهای سال شیعیان و حتی جهان اسلام تبدیل کرده‌است. از همین رو، در چندسال اخیر، این رخ‌داه مهم به شدت مورد توجه مستندسازان متعدد قرار گرفته‌است و مستندهای زیادی برای ثبت این تجمع میلیونی ساخته‌از رسانه ملی در حوالی این مناسبت پخش شده‌است. اما در این میان، شاید هیچ مستندسازی مانند «وحید چاووش» به ثبت این حماسه مردمی اهتمام نداشته‌است.

«وحید چاووش» متولد ۱۳۴۹ در

تهران و فارغ‌التحصیل رشته کارشناسی شیمی کاربردی است. او از سال ۱۳۷۴ در حوزه‌های مختلف تولید فیلم مستند مشغول به فعالیت بوده و تا کنون تهیه‌کنندگی و کارگردانی بیش از ۴۰ عنوان فیلم مستند را بر عهده داشته‌است. آغازگر درگیری‌هایند.

■ **تحریم فیلم‌های ضد صهیونیستی**

در این هنگام یکی از مخاطبان نشست از این‌گفت که یکی از دلایل اینکه اسرائیل فیلم‌ها برای اسکار فرستاده می‌تواند این باشد که درگیری‌های فلسطینی‌ها را عادی نشان دهد تا با عادی نشان دادن این مسئله شرایط برای تبلیغ فیلم‌های خودشان فراهم شود. آقامحمدیان در پاسخ به این مخاطب گفت: اگر بخواهم قدری صریح‌تر صحبت کنم می‌توانم بگویم که این فیلم آنقدر مهم به نفع فلسطینی‌ها نیست اما اگر در جاهایی پخش شود که کسی چیزی از فلسطین نمی‌داند قطعاً می‌تواند تمثر نماشد.

وی ادامه داد: چه بخواهیم چه نخواهیم غرب طرفدار صهیونیست‌هاست و کافی است یک یکو طول فاصله مکانی آن است دارد؛ این اثر با انتخاب ۱۲ موضوع در این ۵۵۰ کیلومتر به سمت کر بلا راهپیمایی می‌کنند. دوم مدت آن که طی ۲۰ روز انجام می‌پذیرد و سوم حجم جمعیت است که ۲ میلیون نفرند. چهارم آن می‌شود که هیچ رئیس جمهور یا رهبری پیدا نمی‌شود که بتواند این تعداد آدم را بسنج‌کند.»(سینماپرس)

«چاووش» البته بیش از آنکه اهل حرف باشد، اهل عمل است و حاصل این اهتمام او به این واقعه عظیم، ساخت

و تهیه مستندهای درخشانی چون «یادداشت‌های یک پیاده»، «شما چه کسی هستید؟»، «شما چه می‌کنید؟»، «دو استعاره از عنوان این مستند برداشت می‌شود. بیننده وقتی فیلم را ببیند متوجه راه و رمز و پنهان آن می‌شود. زیرا که سعی کردیم در این فیلم، خادمین سیدالشهدا(ع) را نشان دهیم و ببینده با دیدن تصاویر، می‌تواند خودش را در آنه زائرین ببیند و متوجه شود که خودش کجای‌معر که قرار گرفته‌است و به چه میزان دینش را به اهل بیت ادا کرده‌است. دومین استعاره آن، مربوط به حضرت سیدالشهدا(ع) می‌شود و ما با این فیلم، حضور واقعی او را در این پیروان تا افراد دارای معلولیت از اقصی نقاط عراق، از

مستند ۷۰ دقیقه‌ای «حاشیه‌ای کوتاه از

یک متن بلند» به تهیه‌کنندگی شبکه دوم سیما نیز در چهار روز بود، روایتی است از «وحید چاووش» و کارگردانی «امین صالحین عراق (پیروزن حضرت یحیی (ع)) قدمی» در «۳۸ دقیقه به واگو به رنج زنی عراقی به نام «هاما نزیبه» در دوران دیکتاتوری صدام و تصویر شور و شعور شیعیان عراقی در ایام عزاداری سالار شهیدان در اربعین حسینی می‌پردازد.

اما شاید مشهورترین مستندهای «چاووش» در برابر خریداران و منتقدان است، اما در مورد سیدالمشهورترین میلیون‌ها اربعین، دو مستند «شما چه کسی هستید؟» و «حاشیه‌ای کوتاه از یک متن بلند» هستند که مورد تقدیر جشنواره‌های مستند هم قرار گرفته و بارها و بارها از اربعین در عراق، او تمام اهتمام خود را صرف ثبت این بزرگ‌ترین راهپیمایی جهان اسلام کرده‌است.

«چاووش» درباره این حماسه عظیم مردمی می‌گوید: «سه شاخصه‌ای که این راهپیمایی را در جهان یکتا کرده است یکی طول فاصله مکانی آن است و دوم مدت آن که طی ۲۰ روز انجام می‌پذیرد و سوم حجم جمعیت است که ۲ میلیون نفرند. چهارم آن می‌شود که هیچ رئیس جمهور یا رهبری پیدا نمی‌شود که بتواند این تعداد آدم را بسنج‌کند.»(سینماپرس)

«چاووش» درباره این حماسه عظیم مردمی می‌گوید: «سه شاخصه‌ای که این راهپیمایی را در جهان یکتا کرده است یکی طول فاصله مکانی آن است و دوم مدت آن که طی ۲۰ روز انجام می‌پذیرد و سوم حجم جمعیت است که ۲ میلیون نفرند. چهارم آن می‌شود که هیچ رئیس جمهور یا رهبری پیدا نمی‌شود که بتواند این تعداد آدم را بسنج‌کند.»(سینماپرس)

هیچ جریانی به اندازه بسپج تأثیر گذار نیست

نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی گفت: هیچ جریان مردمی به‌اندازه بسپج نمی‌تواند در رسانه تأثیر گذار باشد و هم‌افزایی را در کشور تقویت کند.

به گزارش «جوان» بیزین‌نوباه وطن نماینده مردم تهران با بیسان اینکه تمام عرصه‌های انقلاب اسلامی می‌تواند با حضور بسپجیان

پویا شود اظهار داشت: با توجه به هجمه وسیع دشمن علیه نظام مقدس جمهوری اسلامی و همچنین ایجاد جنگ روانی علیه ارزش‌های این انقلاب همچون بسپج، برگزاری همایش بسپج و رسانه می‌تواند نقطه عطف پیروزی‌های رسانه‌ای ما باشد. وی در ادامه با اشاره به اینکه «بسپج و رسانه» مفهومی پر معنا و عمیق است. گفت: ملتبی که میلیون‌ها بسپجی دارد قطعاً به خودی خود دارای میلیون‌ها رسانه‌است. وی همچنین با بیان اینکه هیچ جریان مردمی به اندازه بسپج نمی‌تواند در رسانه تأثیر گذار باشد و هم‌افزایی را در کشور تقویت کند، عنوان کرد: به فضل الهی امروز شاهدیم که روحیه و تفکر بسپجی در میان اکثر قریب‌به اتفاق رسانه‌های داخلی ما وجود دارد. اما این امر بدان معنا نیست که تمام اقدامات، فعالیت‌ها و ظرفیت‌های بسپج کشور توسط رسانه‌ها پوشش مناسب داده می‌شود. نوباه در پایان با ابراز رضایت از برگزاری همایش‌های استانی بسپج و رسانه در طول سال خاطر نشان کرد: مطمئناً بهره‌گیری از پتانسیل بسپج و رسانه می‌تواند کشور را در امر اطلاع‌رسانی به‌قله‌های پیشرفت و تعالی برساند.

گردن خدا و پیغمبر می‌اندازند.»

اما مستندهای «چاووش» به موارد بالا ختم نمی‌شود. «قصه‌های ناخوانده» یکی دیگر از مستندهای درخشان «چاووش» بانگاهی متفاوت به آئین پیاده‌روی اربعین و پیوند شیعیان ایران و عراق در سال‌های سخت حکومت صدام‌است. این مستند که کاری از گروه مستند شبکه دو سیماست، در یک قسمت ۵۰ دقیقه‌ای و دو اپیزود به زندگی یک روحانی به نام «سید موسی عسیدی» از شاگردان امام خمینی(ره) در نجف اشرف می‌پردازد. ماجرای «سید موسی» از زمانی آغاز می‌شود که پس از انقلاب و وقوع جنگ ایران و عراق، دولت عراق این روحانی را به گنجدین با ایران فرامی‌خواند. ولی اوو چهار تن از دوستانش از این کار امتناع و خودداری می‌کنند. در این میان اتفاقاتی برای او و دوستانش به وقوع می‌پیوندد که به نوعی شبیهه قیام سیدالشهدا(ع) است. پیوند زندگی این روحانی سا پیاده‌روی اربعین نیز بخش دیگری از این مستند است.

اما آخرین اثر «وحید چاووش» با موضوع پیاده‌روی اربعین، مستندی است به نام «یحیی که نزدیک است» که در بخشی از آن به تحرکات گروه‌های تروریستی در مسیر پیاده‌روی زوار نیز پرداخته می‌شود. در این مستند ۶۵ دقیقه‌ای همسرا با زائران ابا عبدالله (ع) از شروع پیاده‌روی در روز اربعین به مدت ۱۰ روز مستمر فیلمبرداری شده و در آن به جست‌وجو و نمایش منازلی که حضرت سیدالشهدا(ع) در طول مسیرشان از مدینه تا عراق در آنها تشریف یافتند، پرداخته شده‌است. «یحیی که نزدیک است» از منظر تاریخی اهداف و ریشه شکل‌گیری گروه تروریستی موسوم به «داعش» را معرفی می‌کند. اینکه این پدیده به ظاهر چهار یا پنج ساله چگونه در جریان تاریخی ۱۴۰۰ ساله فعالیت کرده، تا کام منماده همواره‌نیز ناکام خواهد ماند.

مستندهای «چاووش» همگی بعد از پخش از رسانه ملی با استقبال فراوان روبرو شده‌اند. چنانکه مستند «شماچه کسی هستید»، او، امسال چندین بار از چندین شبکه تلویزیون بنا به درخواست مردم پخش شد. شاید علت این استقبال اربعین مستند می‌سازد و چندسالی است که تمام دغدغناش، این راهپیمایی عظیم مردمی‌است؛ مستندسازی که بی‌توجه به تقدیر و تشکرها، کارنامه‌ای بسیار پر بارتر از بسیاری از مدیران فرهنگی در این چند سال اخیر از خود به جا گذاشته و فراتر می‌شود و رویشان را برمی‌گرداند و اصلاً وارد این مقوله نمی‌شوند و آن کسانی که متدین هستند وقتی وارد این حقیقی می‌شوند، به سطحی‌ترین وجه خودشان را خلاص می‌کنند و همه وظایف خود را انجام گیرد.

تبریک ابوالقاسم طالبی به مریدا زارعی

مریدا زارعی به خاطر حضور تأثیر گذار در فیلم «شیار ۱۴۳» از سوی هیئت داوران هشتمین دوره جشنواره آسیا پاسیفیک جایزه ویژه را دریافت کرد.

به گزارش «جوان»، زارعی اما هنگام دریافت جایزه‌اش در سخنانی قابل تحسین با اشاره به مادران شهید کشورها حضور بسپجیان داوران تشکر می‌کنم. خوشحالم که این جایزه را دریافت کردم. من یک ایرانی هستم. ایران کشوری‌است پهناور و ثروتمند در قلب آسیا ما مردمی صلح دوست، ثروتمند نه به خاطر نفتش، بلکه برای مدارتی که برای دفاع از کشورشان در جنگ برابر هشت ساله، از فرزندان و شهرانشان گذشتند. از شعامی خواهم به افتخار مادران سرزمینم. ادای احترام و تشویق کنید.» اما پس از دریافت این جایزه توسط زارعی، ابوالقاسم طالبی که سابقه همکاری با زارعی در فیلم «دست‌های خالی» را نیز دارد، در متنی خطاب به وی به خاطر دریافت جایزه آسیاپاسیفیک و صحبت‌های جالب توجه او، به وی تبریک گفت: سلام سر کار خانم مریدا زارعی بانوی سینمای ایران. به حق فاطمه الزهرا(س) مبارک باشد رساندن صدای شهیدان را حسین(ع) در اربعین شهادتش بر بلندای اسنج کفر به وسیله شما که زنی هستید از سلاله قهرمان تاریخ کشورمان ایران عزیز. این جایزه برای شما افتخار نیست بلکه افتخاری برای کارفان به راه انقلاب اسلامی است که در مقابل عظمت حق زنان ایران سرخم کردند و بخیل نیستیم که این کرنش را به آنان نیز تبریک بگویم.

میدان امام اصفهان و بغض‌هایی که در گلو دارد

■ **معصومه طاهری**

بارها گفته‌وشنیده‌ایم که میراث فرهنگی هر کشور اعم از ملموس و غیرملموس از شاخصه‌های هویتی آن اجتماع هستند؛ به‌همین خاطر کشورهای مختلف سعی می‌کنند تا از کمترین داشته‌های تاریخی خود تحت هر عنوانی که هست حفاظت و صیانت کنند تا به غیر از ارانه عناصر هویتی به مردم کشورشان، بستر جذب گردشگر خارجی را فراهم کنند؛ چنانچه در امریکای جوان با تاریخ ۲۰۰ ساله از زندان‌های مخوف قدیمی خود به عنوان میراث فرهنگی استفاده می‌شود!

این در حالی است که در کشور ما آثار تاریخی و باستانی بسیاری وجود دارد که در هر شهر و روستایی می‌توان ردپای آنها را به وفور دید؛ و این حقیقتی است که توریست‌های خارجی نیز اندان داشته‌اند اما متأسفانه هرا بار شاهدان هستیم که برخی آثار ولینیه تاریخی که در سایه کوچیکی و اهمال‌وزی‌ها در حال تخریب و نابودی تدریجی یا نئی هستند و آب هم‌از آن تکان نمی‌خورند. یکی از این آثار مهم تاریخی که در یونسکو هم ثبت جهانی شده‌است میدان امام اصفهان است. آثاری که نه فقط مربوط به اصفهان بلکه به تمام ایران ارتباط دارد؛ به تازگی دیوارهای آن تا نیمه‌منتفاک خیس خورده شده‌است البته فریدون الهیاری مدیر کل اداره میراث فرهنگی و گردشگری استان اصفهان در پاسخ به خبرنگران گفته اهر جریان مربوط به سال‌ها پیش است و ما ز نزدیک ۳۰ سال است که شاهد این نپزذگی خصوصاً در فصل‌های بارش در دیوارهای این محل بوده‌ایم. جای بسی تعجب است که چرا بعد از ۳۰ سال به گفته این مدیر هنوز برای برطرف کردن آن اقدام جدی صورت نگرفته‌است تا حالا این چنین شاهد رطوبت بر دیوارها نباشیم که هر آن احتمال ریزش دارند؛ متأسفانه در سایه بی‌توجهی‌های مسئولان امر این میدان تاریخی در معرض تخریب قرار دارد و گویا تصادف بازرسان یونسکو نیز ناپدید و تهدید تکندند که میدان امام را از ثبت جهانی خارج می‌کنند آقایان همچنان به فراموشی گناهانه‌زی مشغول هستند و دست روی دست می‌گذرانند!

البته ماجرای مشکلات میدان سال‌هاست یکی‌بگیر این بنای تاریخی و جهانی شده‌است. مدت‌هاست بخشی از کاشی‌های مسجد هم طبله کرده و فرو ریخته. فرو ریختن بخشی از کاشی‌های مناره این بنای تاریخی، نمای زشتی را به این مسجد تاریخی داده‌است به شکلی که هر لحظه امکان تخریب این گنبد فیروزه‌ای زیبا وجود دارد. به دنبال انعکاس خبر ریزش کاشی‌های گنبد مسجد امام برای نصب کر دندش اقدام نمودند، اما چه اقدامی؟! گنبد فیروزه‌ای مسجد امام یک نسل را در احاطه داربست‌های زمخت فلزی کردند. نکته عجیب اینجاست که موضوع رطوبت دیوارهای میدان امام هر چند سال یکبار سوزّه خبری و رسانه‌ای می‌شود و بعد از مدتی هم‌از یاد می‌رود و در تکراری بی‌نتیجه دیواره سخن از آن به میان می‌آید.

البته این موضوع را نمی‌توان تکمیل کرد که بخشی از اهمال‌وزی‌های صورت گرفته بعضاً به دلیل نوع نگاه مدیران نفی است که از چنین جایزهنه‌ها می‌ارزشمندند به درستی استفاده نمی‌کنند. شاید اگر آثاری چون این شاهکار تاریخی در کشور دیگری بود، قدرش را به مراتب بیشتر می‌دانستند. در مذاکرات این که سطوبت دیوار‌ها و طبله کردن کاشی‌های گنبد مسجد امام تنها بخشی از این بی‌توجهی‌هاست که رسانه‌ها به تصویر کشیده‌اند؛ همین مسجد مدرس شیخ بهایی که خود به تنهایی بیگلر فرهنگ و تمدن اسلامی مامت با کمال آسف سال‌هاست به انبار سازمان اوقاف تبدیل شده‌است در حالی که آقایان می‌توانستند این مکان بکر تاریخی را موزه مردم‌اند اسلامی در دل شاهکار مسجد مبدل کنند؛ موزه‌ای که علم و نادانی همزمان را در دوران تر سنناک فزون وسطا به رخ جهانپان می‌کند اما حتی میراث فرهنگی حاضر نیست دیوار‌های در حال ریزش این مدرس را بند کشی ساده بکند و از آن محل حفاظت نماید. چند سال پیش هم کولم

طلایی ۳۰۰ ساله همین مسجد را به سرعت پرزدند و مدیر تا نگاه میراث فرهنگی استان در آن زمان در پاسخ به اعتراض رسانه‌ها که ظاهر آتنپاهسادی حفظ آثار تاریخی و هویتی هستند باخونسردی گفت این اتفاق چیز مهمی نبوده اما از این کولوم‌ها زیاد داریم! اما از آنجا که ضربات تاز یانه بسر پیکره میدان امام تمامی ندارد چند سال پیش هم عده‌ای از مسئولان استان ساعت آقایان ۳۰۰ ساله مسجد اکتیدند و

و به دور انداختند که واکنش هر روز توریست‌ها و توریلیدرها را در بر دارد؛ متأسفانه این اهمال‌وزی‌ها و سوءمدریت‌ها به نام جمهوری اسلامی تمام می‌شود؛ به خصوص وقتی مهم‌تر تین مخاطب آن توریست‌هایی هستند که از گوشه و کنار جهان می‌آیند. سؤل اینجاست چرا هیچ وقت هیچ کس به‌درستی از این شاخصه‌های هویتی حفاظت نمی‌کند و برای آنها دل نمی‌خواهد؟! وقتی اثری تاریخی در مرکز شهری که دهمین شهر توریستی دنیاست اینگونه آسیب می‌بیند وای به حال آثاری که دور از دسترس هستند؛ آنها چه سرنوشتی خواهند داشت؟!